

โรคเหี่ยว (wilt)

สาเหตุ : เกิดจากเชื้อรา Cephalosporium, Fusarium และ Acremonium

การระบาด

1. ทางท่อนพันธุ์
2. เชื้อราอยู่ในดินและเศษซากจะเข้าทำลายอ้อย เมื่อปลูกพันธุ์ที่อ่อนแอ
3. โรคจะแพร่กระจายไปทางดินลม ฝน และน้ำชลประทาน

ลักษณะอาการ

อ้อยจะแสดงอาการใบเหลืองโทรม ต่อมาต้นจะแห้งตาย เมื่อตรวจดูบริเวณรากจะพบอาการรากเน่า อาจพบอาการเข้าเน่าในลำร่วมกับรากเน่าหรือพบแต่อาการรากเน่าอย่างเดียวก็ได้ มักจะพบระบาดกับพันธุ์มากอส แต่ในปัจจุบันเริ่มพบระบาดกับพันธุ์อ้อยอื่นๆที่ปลูกเป็นการค้า

การป้องกันกำจัด

1. เนื่องจากเชื้อราสาเหตุเป็นเชื้อในดินการป้องกันกำจัดค่อนข้างยาก ดังนั้นวิธีการที่ได้ผลดีที่สุดคือการใช้พันธุ์ต้านทานปัจจุบันพันธุ์ที่พบว่าเป็นโรคน้อยคือ เค 90-77 และอุทอง4
2. ถ้าพบการเกิดโรคเป็นหย่อมๆ ใช้สารเคมีฉีดพ่นหรือราดบริเวณที่เป็น จะช่วยลดความรุนแรงของการเกิดโรค ลงได้สารเคมีที่ใช้ได้แก่ เบน โนมิลและโรอะเบนดาโซล ความเข้มข้น 500 ppm.
3. ในกรณีที่เป็น โรคกระจายทั่วทั้งแปลง ไม่แนะนำให้ใช้สารเคมีเนื่องจากไม่คุ้มกับการลงทุน ควร ไถคราดต่อที่เป็นโรคออกเผาทิ้งพักดินตาก แล้วเปลี่ยนไปปลูกพืชชนิดอื่นหรือปลูกอ้อยพันธุ์ที่ต้านทาน

ที่มา : สถาบันวิจัยพืชไร่และพืชทดแทนพลังงาน